

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **P. Z.**, narozen ...,
bytem N. 812, S. P.,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, sídlem Křížová 25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. 750 608 2045-44091-HS ze dne 10. 12. 2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. x ze dne 10. 12. 2019 i jemu předcházející rozhodnutí č. j. x ze dne 24. 9. 2019 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se v řízení před žalovanou domáhal invalidního důchodu. Žalovaná jeho žádost zamítla, neboť na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Plzeň-město dospěla k závěru, že žalobce nemá nárok na invalidní důchod. Lékař OSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 25 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, v nichž tvrdil, že se jeho zdravotní stav zhoršil. Žalovaná námitky zamítla. V námitkovém řízení nechala vypracovat posudek

svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu VI (Postižení nervové soustavy), položku 6b (Demyelinizační postižení, roztroušená skleróza mozkomíšní, jiná degenerativní postižení CNS, lehké funkční postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 25–35 %. I po přezkoumání celkového zdravotního stavu žalobce činil pokles jeho pracovní schopnosti pouze 25 %, čímž u něj podmínky pro vznik invalidity nebyly splněny

3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž namítl, že žalovaná vydala napadené rozhodnutí žalovaná na základě neprávne zjištěného zdravotního stavu. Pokles své pracovní schopnosti shledal žalobce vyšší než 25 %, pročež navrhl o nové posouzení zdravotního stavu.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě přesvědčivého lékařského posudku. Žalobu nepovažovala za opodstatněnou.
5. Žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)]
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.

10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 35 %, a proto se v jeho případě jedná o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola VI, položka 6b vyhlášky o posuzování invalidity, tj. lehké funkční postižení. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 25–35 %. Až potud se posudková komise shodovala s posudkovým hodnocením žalované. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce posudková komise však zhodnotila na 35 %, tj. na horní hranici taxace, a to s ohledem na jeho dělnické povolání. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila den neurologického vyšetření, tj. 24. 6. 2019.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen práce fyzicky těžké charakteristické manipulací s těžkými břemeny, dále práce ve vynucené poloze či práce v nepříznivých klimatických podmínkách. Je však schopen lehčí práce při respektování uvedených pracovních omezení. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami, které předložil v řízení před soudem. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 35 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované po námitkovém řízení, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí zamítajícímu žádost o invalidní důchod.
13. Jelikož žalovaná v námitkovém řízení vycházela z toho, že žalobce není invalidní, bylo její rozhodnutí založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.). Zároveň zrušil i předcházející rozhodnutí žalované č. j. x ze dne 24. 9. 2019, protože trpí stejnou vadou (§ 78 odst. 1, 3, 4 s. ř. s.).
14. V dalším řízení je žalovaná vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy že invalidita prvního stupně žalobce vznikla ke dni 24. 6. 2019. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobce (§ 78 odst. 6 s. ř. s.)
15. Procesně úspěšný žalobce by měl právo na náhradu nákladů řízení, jež důvodně vynaložil. Žádné však nepožadoval. Neúspěšné žalované náhrada nákladů nenáleží. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. března 2020

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce

